

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2024 m. vasario 28 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko (pranešėjas), Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas) ir Rasos Ragulskytės-Markovienės,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Baltic Bet“ apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2023 m. kovo 9 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Baltic Bet“ skundą atsakovui Lošimų priežiūros tarnybai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos dėl įsakymo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas uždaroji akcinė bendrovė (toliau – ir UAB) „Baltic Bet“ (toliau – ir pareiškėjas, Bendrovė) skunde prašė panaikinti Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir atsakovas, Tarnyba) 2021 m. lapkričio 4 d. įsakymą Nr. DIE-732 „Dėl atlikto UAB „Baltic Bet“ neplaninio patikrinimo pagal 2021 m. gegužės 25 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-13“ (toliau – ir Įsakymas).

2. Pareiškėjas skunde nurodė, kad:

2.1. Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (toliau – ir ALĮ), kiti įstatymai ir / ar įstatymus įgyvendinamieji teisės aktai nereguliuoja (nei draudžia, nei skatina) lošimų organizatorių nustatomų statymo sumos ribojimų. Galimybė lošimų organizatoriams nustatyti statymo sumos ribojimus yra įtvirtinta lošimų organizatorių veiklos reglamentuose. Bendrovės nuotolinio lošimo organizavimo reglamente (toliau – ir Reglamentas) (Nuotolinio lošimo organizavimo reglamento Priedo Nr. 1 „Nuotolinio lošimo lažybų organizavimo taisyklės“ 9 p.) tokia galimybė taip pat nustatyta. Reglamento Priedo Nr. 1 9 punkte nustatyta, kad Bendrovė gali atsisakyti priimti statymą ar kitaip apriboti lošėjo dalyvavimą lažybose, jei tai prieštarauja šitam Reglamentui ar yra ekonomiškai nenaudinga Bendrovei. Nuostatos dalis „kitaip apriboti lošėjo dalyvavimą lažybose“ atitinka statymo sumos apribojimų nustatymą, todėl darytina išvada, kad Bendrovė turi teisę nustatyti lošėjo atliekamo statymo sumos apribojimą. Bendrovė turi teisę nustatyti lošėjo atliekamo statymo sumos apribojimą, kai lošėjo dalyvavimas lažybose yra Bendrovei ekonomiškai nenaudingas, nepriklausomai nuo to, ar lošėjo dalyvavimas lažybose prieštarauja ar neprieštarauja Reglamentui.

2.2. Ekonominio naudingumo principas savaime yra objektyvus. Jei lošėjo dalyvavimas lažybose yra Bendrovei ekonomiškai nenaudingas, t. y. Bendrovei sukelia nuostolius, tokia aplinkybė savaime yra objektyvi ir motyvuota. Reglamento priede Nr. 1 iš tiesų nėra sąlygos, kad, kai Bendrovė suklydo iš esmės, galima taikyti apribojimus. Tačiau Bendrovė negrindžia apribojimų nustatymo tuo, kad Bendrovė suklydo iš esmės. Bendrovė nurodo, kad lošėjo veiksmai, t. y. nuolatinis statymų atlikimas pasinaudojant Bendrovės klaidomis ir netikslumais, yra pagrindas nustatyti, kad lošėjo dalyvavimas lažybose yra Bendrovei ekonomiškai nenaudingas. Lošėjo dalyvavimas lažybose Bendrovei sukelia nuostolius.

2.3. Tarnyba nurodo, kad, esant situacijai, kai suklysta iš esmės, Bendrovė pasielgė ne pagal Reglamento priedo Nr. 1 56 punkto nuostatą – anuliavo lažybas ir papildomai pritaikė apribojimus lošėjo statymams. Tarnybos argumente supainioti epizodai. Suklydimas iš esmės nėra susijęs su lošėjo veiksmis. Suklydimas yra vienašališkas Bendrovės veiksmas. Tačiau lošėjo kryptingos Bendrovės suklydimų ar netikslumų paieškos, nepriklausomai nuo to, ar tai daroma sąžiningai ar nesąžiningai, leidžia identifikuoti lošėjus, kurių dalyvavimas lažybose tiek trumpalaikiu, tiek ilgalaikiu periodu yra Bendrovei ekonomiškai nenaudingas. Todėl Bendrovė pritaikė apribojimus ne vietoje lažybų anuliovimo, o kaip atskirą savarankišką veiksmą. Bendrovė neturi pareigos išsiaiškinti / nustatyti lošėjo, kurio dalyvavimas lažybose yra Bendrovei ekonomiškai nenaudingas, veiksmų motyvų. Be to, Tarnybos Bendrovei nurodomi pateikti įrodymai, kurie pagrįstų lošėjo veiksmų motyvus, objektyviai neegzistuoja arba, jei ir egzistuoja asmeninėje lošėjo komunikacijoje su bendraminčiais, tokių įrodymų rinkti Bendrovė neturi teisės.

2.4. Tarnyba tiek viso tyrimo metu, tiek konstatuodama pažeidimą, painioja epizodus, dėl ko tampa neaišku, už kokią pažeidimą, kuriame epizode Bendrovei taiko poveikio priemones. Tarnybos Įsakyme suformuluotame sakinyje – nagrinėjamu atveju, esant situacijai, kai Bendrovė galimai suklydo iš esmės, Bendrovė anuliavo lažybas (Epizodas Nr. 1), ir papildomai pritaikė apribojimus pareiškėjo statymams (Epizodas Nr. 2) – abu epizodai sudedami į vieną vietą kaip galimas vienas kito pakaitalas (alternatyvus sprendimas), nors tikrovėje jie egzistuoja skirtingame laike bei yra visiškai savarankiški. Epizodas Nr. 1 įvyko praeityje ir yra nukreiptas į praeitį (jau atliktus lošėjo statymus), Epizodas Nr. 2 vyksta dabarties laiku ir nukreiptas į ateitį (visus lošėjo ketinamus atlikti statymus). Šie du epizodai ir su jais susiję sprendimai (statymų anuliovimas ir statymų limitų taikymas) yra visiškai savarankiški ir vienas nuo kito nepriklausantys. Tai reiškia, kad statymų limitus Epizode Nr. 2 Bendrovė turi teisę pritaikyti nepriklausomai nuo to, ar Epizode Nr. 1 Bendrovė anuliavo ar neanuliavo statymų. Analizuojant Įsakymą, konstatuotą pažeidimo aprašymą bei visą tyrimo medžiagą, lieka neaišku, ar Tarnyba Bendrovei pritaikė poveikio priemones dėl Epizodo Nr. 1, ar dėl Epizodo Nr. 2, ar dėl abiejų.

2.5. Tarnyba, priimdama Įsakymą, ignoruoja Bendrovės Reglamento priedo Nr. 1 9 punkto dalį „ar yra ekonomiškai nenaudinga Bendrovei“ ir visame Įsakymo tekste interpretuoja Bendrovės Reglamento priedo Nr. 1 9 punkto dalį „jei tai prieštarauja šitam Reglamentui“, nors pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą turi pasisakyti dėl kiekvieno argumento. Tarnyba ekonominio nenaudingumo argumentą Įsakyme iš esmės mini tik vienoje vietoje, nurodydama, kad „Ekonominio nenaudingumo kriterijus Bendrovėje nėra apibrėžtas, Bendrovė šį kriterijų pareiškėjo atžvilgiu pritaikė pasirinktinai“. Tarnyba nenurodė, koku pagrindu remiantis Bendrovė turėtų kažkoku būdu apibrėžti ekonominio nenaudingumo kriterijus. Ekonominio naudingumo principas nėra socialiai jautrus ar veikiamas sąžiningumo principų – jis yra objektyvus. Trumpalaikis ir ilgalaikis ekonominis naudingumas nustatomas individualiai kiekvienu atveju, įvertinus konkretaus lošėjo riziką.

2.6. Tarnyba ignoruoja Vilniaus apygardos administracinio teismo bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką (žr., pvz., Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. spalio 26 d. nutartį, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gruodžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-996-525/2019). Tarnyba ignoruoja Bendrovės argumentus dėl ekonominio nenaudingumo ir lošėjų rizikos valdymo. Tarnyba renkasi vertinti tik tas aplinkybes, kurios, jos manymu yra palankios jos pozicijai, bei įrodinėja aplinkybes, nesusijusias su pareiškėjo skundu. Bendrovė nuosekliai kelis kartus pakartojo Tarnybai (įskaitant atsiliepimą į patikrinimo aktą

ir patariamąsios komisijos posėdį), kad dėl lošėjo veiklos Bendrovė patiria nuostolius ir dėl to pritaikė statymo sumų apribojimus, tačiau Tarnyba ir toliau atsisako vertinti šiuos Bendrovės argumentus, ko pasekoje priėmė nepagrįstą ir neteisėtą Įsakymą.

2.7. ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad nuotoliniuose lošimuose laimėjimai pervedami į tą pačią sąskaitą, iš kurios lošėjas atliko statymą dalyvaudamas nuotoliniame lošime, kuriame laimėjo. Tarnyba visiškai neanalizavo šios įstatymo dalies ir nepasisakė dėl šio Bendrovės argumento. Lošėjas pinigines lėšas, skirtas atlikti statymus atliko iš SEB banko sąskaitos, todėl laimėjimai privalo būti pervesti į tą pačią sąskaitą, atidarytą SEB banke. 5 Eur pervedimas iš Skrill mokėjimo sąskaitos laikytinas formaliu ir klaidinančiu, todėl nekeičiančiu Bendrovės prievolės pagal ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalį atlikti stebėseną, ar lošėjai nepiktnaudžiauja galimybe netiesiogiai persivesti pinigus iš vienos sąskaitos viename banke į kitą sąskaitą kitame banke pasinaudojant trečiuoju asmeniu (lošimų organizatoriumi). ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje nėra nurodyta, ar įstatymų leidėjas siekė nurodyti tą pačią lošimų sąskaitą, ar tą pačią mokėjimo sąskaitą. Bendrovė, atsisakydama pervesti laimėjimą į Skrill mokėjimo sąskaitą, vadovavosi ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalimi. Tarnybos Įsakyme nenurodytas joks argumentas, kodėl Bendrovė turėjo taikyti ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalį, o ne ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalį, nepateikta jokia analizė, koks yra šių dviejų nuostatų santykis, kokias atvejais taikoma viena, o kokiais kita nuostata. ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis ir ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalis reglamentuoja skirtingus atvejus (pareigas).

2.8. „Closed loop“ principas tarptautinėje azartinių lošimų industrijoje yra arba privalomas, arba primygtinai rekomenduojamas. Šis principas taikomas, atliekant laimėjimų išmokėjimus, siekiant užkardyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes. Būtent šis principas ir yra įtvirtintas ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje. Siekiant užkardyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimą vienas iš svarbiausių aspektų – piniginių lėšų kilmės atsekamumas. Jei būtų leidžiama statymus atlikti iš vienos mokėjimo sąskaitos, o laimėjimus pervesti į kitą mokėjimo sąskaitą, toks atsekamumas būtų apsunkintas – būtų kur kas sudėtingiau nustatyti tiek lėšų kilmę, tiek galutinius naudos gavėjus. Bendrovės argumentus apie „closed loop“ principą Tarnyba apskritai ignoravo – Įsakyme niekaip nepaneigė, kad toks principas negali būti taikomas, taip pat nepaneigė, kad jis yra įtvirtintas ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje.

2.9. Įsakyme Tarnyba nepagrįstai remiasi Reglamento 11 punktu. Nurodytoje Reglamento nuostatoje nenustatyta, kad lošėjui suteikiama absoliuti teisė reikalauti pervesti laimėjimą į bet kurią jam priklausančią mokėjimo sąskaitą. Reglamento 11 punktas turi būti aiškinamas sistemiškai, t. y. atsižvelgiant ir į ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalį. Be to, aiškinant teisės aktų nuostatas turi būti atsižvelgiama ir į teisės aktų hierarchiją. Tai reiškia, kad, jei tarp teisės aktų egzistuoja prieštaravimai, turi būti vadovaujama aukštesnės galios teisės aktu. Šiuo atveju net jei būtų laikoma, kad Reglamento 11 punktas prieštarauja ALĮ nuostatoms, turėtų būti vadovaujama ALĮ.

3. Atsakovas Tarnyba atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

4. Atsakovas atsiliepime į skundą nurodė, kad:

4.1. Tarnyba neginčija fakto, kad lošimų organizatoriai statymo sumos ribojimus įtvirtinta lošimų organizatorių veiklos reglamentuose. Tarnybos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 17 d. įsakymu Nr. DIE-671 patvirtinto Bendrovės nuotolinio lošimo organizavimo reglamento (Reglamentas) Priedo Nr. 1 9 punktas nurodo, kad „Bendrovė gali atsisakyti priimti statymą ar kitaip apriboti lošėjo dalyvavimą lažybose, jei tai prieštarauja šitam Reglamentui ar yra ekonomiškai nenaudinga Bendrovei“. Visgi Bendrovės nuotolinio lošimo reglamentas negali būti aiškinamas vien pažodžiui – jis aiškintinas sistemiškai kartu su įstatymais, kitais teisės aktais, vertinant bendrą azartinių lošimų teisinio reguliavimo kontekstą.

4.2. Tarnyba laiko nepagrįstais pareiškėjo skundo argumentus, kad atsakovas, konstatuodamas pažeidimą, painioja epizodus, dėl ko tampa neaišku, už kokį pažeidimą, kuriame epizode atsakovas taiko poveikio priemones. Įsakymo 2.1 papunktyje aiškiai konstatuota, kad 2021 m. balandžio 29 d. Bendrovė, galimai suklydusi iš esmės, priėmė sprendimą apriboti lošėjo statymus, tuo pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį (lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą). Bendrovės neteisėti veiksmai pasireiškė tuo, kad Bendrovė 2021 m. balandžio 29 d. galimai suklydusi iš esmės, priėmė sprendimą apriboti lošėjo statymus. Šiuo atveju lošimų organizatorius negali riboti

klientų statomų sumų, jei tokio ribojimo priežastys nėra aiškiai nustatytos Reglamente ir / ar teisės aktuose arba, jei lošėjas nepažeidžia Bendrovės nuotolinių lošimų reglamento nuostatų ar nesielgia priešingai Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų reikalavimams. Visos aplinkybės, kurios gali daryti įtaką lošėjo ar lošimų organizatoriaus teisėtiems interesams, turi būti aiškiai aprašytos nuotolinio lošimo reglamente ir / ar kituose teisės aktuose. Bendrovė, suklydusi iš esmės, anuliavo lažybas bei grąžino statymus lošėjui, tačiau be jokio pagrindo, nesant jokių objektyvių duomenų dėl lošėjo nesąžiningumo, taip pat papildomai pritaikė apribojimus lošėjo statymams, motyvuodama ekonominio nenaudingumo kriterijumi.

4.3. Bendrovė, lošėjui pritaikydama statymų apribojimą, tokį sprendimą motyvavo ekonominio nenaudingumo kriterijumi. Tačiau Bendrovė neturi nusistačiusi kriterijų (sąlygų), kuriais vadovaujantis sprendžiama, ar lošėjo veiksmai yra ekonomiškai nenaudingi Bendrovei. Bendrovė kiekvienu atveju tai sprendžia individualiai. Vienintelis identifikuotas standartizuotas kriterijus, pasak Bendrovės, kuris vertinamas, siekiant išsiaiškinti, ar lošėjų veiksmai pripažintini ekonomiškai nenaudingais, yra iš anksto nežinomos (sporto ar kitokio) įvykio baigties prognozavimas. Ekonominio nenaudingumo kriterijus Bendrovėje nėra apibrėžtas, Bendrovė šį kriterijų lošėjo atžvilgiu pritaikė pasirinktinai. Statymų atlikimas už įvykius, dėl kurių koeficiento lošimų organizatorius galimai suklysta lažybų pasiūloje, savaime nėra laikytinas ekonomiškai nenaudinga veikla ir tai patvirtina Bendrovės Reglamento priedo Nr. 1 56 punktas, kuris apibrėžia taisyklę, kaip bendrovė privalo elgtis konkrečioje situacijoje. Bendrovė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių tai, kad lošėjas siekė pasinaudoti Bendrovės paliktomis klaidomis lažybų pasiūloje, kad jis siekė pasinaudoti gauta informacija apie galbūt sutartas varžybas ar turėjo kitokių su teise ir sąžiningu lošimu susijusių tikslų, atlikdamas statymus, dėl kurių jam buvo apribota maksimali statymų suma.

4.4. Iš patikrinimo medžiagos matyti, kad Nuotolinio lošimo sutartyje tarp Bendrovės ir lošėjo yra įrašytos abi lošėjui priklausančios mokėjimo sąskaitos, esančios tiek SEB banke, tiek elektroninėje pinigų įstaigoje Skrill. Lošėjas jam priklausančią Skrill mokėjimo sąskaitą naudojo nuo 2021 m. vasario 6 d. Atitinkamai, lošėjas, remdamasis ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalimi, nuotolinio lošimo sutartimi ir Bendrovės reglamento 11 punktu, turėjo teisėtą bei pagrįstą lūkestį, jog Bendrovė įvykdys savo įsipareigojimą išmokėti nuotolinio lošimo laimėjimą į jo pasirinktą Skrill mokėjimo sąskaitą, nepriklausomai nuo to, ar minėta lošėjui priklausanti mokėjimo sąskaita yra susietina su lošėjo atliktais statymais ir gautais laimėjimais.

4.5. Bendrovės skundo argumentai, kad, siekiant užkardyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes, reikia vadovautis ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalimi (nuotoliniuose lošimuose laimėjimai pervedami į tą pačią sąskaitą, iš kurios lošėjas atliko statymą dalyvaudamas nuotoliniame lošime, kuriame laimėjo), nelaikytini pagrįstais, kadangi ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis įpareigoja lošimo sąskaitoje esančias pinigines lėšas pervesti į tą mokėjimo sąskaitą, į kurią lošėjas prašo pervesti. Nagrinėjamu atveju lošėjas išreiškė savo valią pervesti gautus laimėjimus į Skrill mokėjimo sąskaitą, taip pat atliko kitus reikiamus veiksmus, nurodytus Reglamento 11 punkte, todėl Bendrovė nepagrįstai atsisakė vykdyti savo įsipareigojimus lošėjui. Nagrinėjamu atveju Bendrovės taikoma nuotolinių lošimų laimėjimų išmokėjimo tvarka prieštaravo ALĮ ir Reglamento 11 punkte įtvirtintai tvarkai.

4.6. Bendrovė yra atsakinga už tai, kad organizavo lošimus ne pagal lošimo reglamentą ir tokiu būdu pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį. Taip pat Bendrovė, 2021 m. balandžio 29 d., 2021 m. balandžio 30 d., 2021 m. gegužės 19 d., 2021 m. gegužės 20 d. nepervesdama laimėjimo į lošėjo pasirinktą Skrill mokėjimo sąskaitą, pažeidė ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies nuostatą. Pirmuoju etapu, vadovaujantis Įplaukų ir išmokėtų laimėjimų ataskaitos duomenimis už praėjusius finansinius metus, nustatytos bendrosios metinės Bendrovės pajamos – 4 149 927 Eur, 0,1 ir 0,5 procento šios sumos atitinkamai sudaro – 4 150 Eur ir 20 750 Eur. Šiuo atveju baudos vidurkis už ALĮ 18 straipsnio 1 dalies ir ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies pažeidimus yra 12 450 Eur. Antruoju baudos apskaičiavimo etapu nustatoma, ar yra ALĮ 29¹ straipsnio 3 dalyje nurodytų atsakomybę lengvinančių ir (ar) ALĮ 29¹ straipsnio 4 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių. Antruoju baudos apskaičiavimo etapu įvertinus atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių skaičių, baudos vidurkis sumažintas 10 procentų – iki 11 205 Eur. Trečiuoju baudos apskaičiavimo etapu vertinamos

ALĮ 29² straipsnio 5 dalies 1–4 ir 6 punktuose nurodytos subjekto padėtį gerinančios arba subjekto padėtį bloginančios aplinkybės.

4.7. Skundžiamas Įsakymas yra priimtas, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencijoje nurodomus administraciniam teisės aktui keliamus reikalavimus, t. y. Įsakyme nurodyti pagrindiniai faktai ir argumentai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo Tarnyba rėmėsi, priimdama tokį įsakymą, motyvų išdėstymas yra adekvatus, aiškus ir pakankamas. Todėl nėra jokio pagrindo teigti, kad jis yra nepagrįstas ir (ar) neteisėtas.

II.

5. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2023 m. kovo 9 d. sprendimu atmetė pareiškėjo UAB „Baltic Bet“ skundą.

6. Teismas nustatė, kad:

6.1. 2021 m. gegužės 11 d. Tarnyboje buvo gautas R. Ž. (toliau – ir Lošėjas) pranešimas (reg. Nr. G-15-(4.10 Mr) dėl UAB „Baltic Bet“ (prekinis ženklas „Optibet“) veiksmų. Lošėjas nurodė, kad 2021 m. balandžio 29 d. paprašė Bendrovės pervesti laimėjimą į elektroninės pinigines Skrill sąskaitą (paskutinis depozitas (pinigų pervedimas į Lošėjo lošimų sąskaitą) buvo atliktas iš Skrill sąskaitos), tačiau pinigų išmokėjimas buvo atmestas. Lošėjas pažymėjo, kad iš Skrill sąskaitos į Skrill sąskaitą pavedimai yra nemokami, o, norint pervesti iš banko sąskaitos į Skrill sąskaitą, tai kainuotų 2,46 procento. Lošėjas Bendrovės elgesį, kuomet jam buvo atsisakyta pervesti mokėjimą į Skrill sąskaitą, vertino kaip laimėjimų išmokėjimo vilkinimą ir prašė Tarnybos atlikti tyrimą bei įvertinti tokius Bendrovės keliamus reikalavimus Lošėjui. Lošėjas savo pranešime taip pat nurodė, kad 2021 m. balandžio 29 d. laimėjimų suma peržengė 2 000 Eur ribą, o Bendrovė be jokio perspėjimo ir paaiškinimo apribojo jo statymus.

6.2. Tarnyba, siekdama įvertinti, ar yra pagrindas pradėti Bendrovės neplaninį specialųjį patikrinimą pagal Lošėjo pranešime pateiktą informaciją, 2021 m. gegužės 13 d. raštu Nr. 2E-561 „Dėl informacijos pateikimo“ kreipėsi į Bendrovę, kad ji pateiktų paaiškinimą dėl Lošėjo pranešime nurodytų aplinkybių. 2021 m. gegužės 20 d. Tarnyboje gautas Bendrovės atsakymas į Tarnybos 2021 m. gegužės 13 d. raštą.

6.3. 2021 m. gegužės 25 d. pagal 2021 m. gegužės 25 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-13-(7.3) buvo pradėtas Bendrovės neplaninis specialusis patikrinimas, siekiant patikrinti, kaip Bendrovė laikosi ALĮ ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių lošimų organizavimo tvarką, keliamų reikalavimų. Atlikus patikrinimą, Tarnybos direktoriaus 2021 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. DIE-620 „Dėl atlikto UAB „Baltic Bet“ neplaninio patikrinimo pagal 2021 m. gegužės 25 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-13“ konstatuota, kad 2021 m. balandžio 29 d. Bendrovė, galimai suklydusi iš esmės, priėmusi sprendimą apriboti Lošėjo statymus, tuo galbūt pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį. Taip pat konstatuota, kad Bendrovė, 2021 m. balandžio 29 d., 2021 m. balandžio 30 d., 2021 m. gegužės 19 d., 2021 m. gegužės 20 d. nepervesdama laimėjimo į Lošėjo pasirinktą Skrill sąskaitą, galbūt pažeidė ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies nuostatas. Minėtu įsakymu nutarta Bendrovės neplaninio specialiojo patikrinimo medžiagą perduoti Tarnybos Patariamajai komisijai, sudarytai, vadovaujantis Tarnybos direktoriaus 2021 m. rugsėjo 17 d. įsakymu Nr. DIE-590 „Dėl Patariamąsios komisijos sprendimui dėl baudos skyrimo ir jos dydžio nustatymo priimti sudarymo“ (toliau – ir Komisija), sprendimui dėl baudos skyrimo ir jos dydžio nustatymo priimti.

6.4. Tarnybos direktoriaus 2021 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. DIE-732 „Dėl atlikto UAB „Baltic Bet“ neplaninio patikrinimo pagal 2021 m. gegužės 25 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-13“ konstatuota, kad 2021 m. balandžio 29 d. Bendrovė, galimai suklydusi iš esmės, priėmusi sprendimą apriboti Lošėjo statymus, tuo pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį (lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą), taip pat konstatuota, kad Bendrovė, 2021 m. balandžio 29 d., 2021 m. balandžio 30 d., 2021 m. gegužės 19 d., 2021 m. gegužės 20 d. nepervesdama laimėjimo į Lošėjo pasirinktą Skrill sąskaitą, pažeidė ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies nuostatą. Įsakymu Nr. DIE-732 nutarta pritarti Komisijos padarytomis išvadoms ir už šio Įsakymo 2.1–2.2 papunkčiuose konstatuotus

pažeidimus Bendrovei skirti 11 205 Eur baudą.

7. Teismas, įvertinęs ALĮ 18 straipsnio 1 dalies, 20¹ straipsnio 1 dalies, Reglamento priedo Nr. 1 2, 9, 50, 56 punktų nuostatas lingvistiniu ir sisteminiu teisės aiškinimo metodais, pritarė tiek Įsakyme, tiek atsakovo atsiliepime išdėstyta pozicijai, kad Bendrovės pritaikytos priemonės, Bendrovei suklydus iš esmės ir papildomai pritaikius statymų apribojimą Lošėjo atžvilgiu, buvo neproporcingos. Teismas pažymėjo, kad Bendrovė, Lošėjui pritaikydama statymų apribojimą, tokį sprendimą motyvavo ekonominio nenaudingumo kriterijumi, tačiau Bendrovė neturi nusistačiusi kriterijų (sąlygų), kuriais vadovaujantis sprendžiama, ar lošėjo veiksmai yra ekonomiškai nenaudingi bendrovei, šiuo konkrečiu atveju, pareiškėjas minėtą kriterijų Lošėjo atžvilgiu pritaikė pasirinktinai. Teismas sutiko su atsakovo argumentais, kad statymų atlikimas už įvykius, dėl kurių koeficiento lošimų organizatorius galimai suklysta lažybų pasiūloje, savaime nėra laikytinas ekonomiškai nenaudinga veikla ir tai patvirtinta Bendrovės Reglamento priedo Nr. 1 56 punktas, kuris apibrėžia taisyklę, kaip Bendrovė privalo elgtis konkrečioje situacijoje.

8. Teismas akcentavo, kad lošimų organizavimas yra valstybės griežtai reglamentuojama sritis, kurios veikimo principas yra pagrįstas rizika bei atsitiktinumu. Teismas nesutiko su pareiškėju, jog Lošėjo atlikti statymai praėjus vos 5–7 min. nuo klaidingo lažybų įvykio koeficiento paskelbimo sistemoje, gali būti vertinami kaip jo nesąžiningi veiksmai. Bendrovė daugiau nepateikia jokių objektyvių duomenų, pagrindžiančių, kad Lošėjo statymai, kai Bendrovė galbūt buvo klaidingai nustatiusi koeficientus, buvo siekis pasinaudoti Bendrovės klaidomis. Vadovaujantis ALĮ, būtent lošimų organizatorius, o ne lošėjas privalo užtikrinti lažybų pasiūlos atitikimą ALĮ reikalavimams (ALĮ 10³ str.), prisiimti atsakomybę už iš lažybų pasiūloje skelbiamų lažybų įvykių kylančią riziką (operatyviai reaguoti į kintančius koeficientus ir kt.), o ne perkelti atsakomybę lošėjui vadovaudamasis neįvardintais kriterijais, taip mažindamas savo veiklos rizikas. ALĮ nustatyta azartinio lošimo sąvoka, azartiniai lošimai, būdami paremti rizika ir atsitiktinumu, gali būti pelningi ar nuostolingi ne tik lošėjui, bet taip pat ir lošimų organizatoriui. Tokiu būdu Įsakyme pagrįstai konstatuota, kad pareiškėjo priimtas sprendimas dėl statymo sumos ribojimo yra pagrįstas tik prielaidomis, o ne objektyviais duomenimis.

9. Remdamasis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gruodžio 4 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-996-525/2019, teismas pažymėjo, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išaiškinimai sudaro pakankamą pagrindą daryti išvadą, kad Bendrovė, apribojama lošėjo statymus, turi vadovautis konkrečiai apibrėžtais ir bendrovėje reglamentuotais rizikos kriterijais ar ekonominio nenaudingumo kriterijais, o ne tokį sprendimą apriboti lošėjo statymus grįsti prielaidomis ir lošėjų statomas maksimalias sumas riboti teisės aktų nedraudžiamais atvejais. Teismas atkreipė dėmesį, kad lošimų organizatorius, šiuo atveju pareiškėjas, privalėjo kreiptis su prašymu į Tarnybą dėl Reglamento papildymo, o ne organizuoti lošimus pagal jam vienam žinomas ir Reglamente nenurodytas taisykles (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2006 m. lapkričio 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. N³-1699-06).

10. Teismas nurodė, kad šiuo konkrečiu atveju, sprendžiant klausimą dėl Įsakymo teisėtumo ir pagrįstumo, nėra pagrindo remtis pareiškėjo nurodytu Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. spalio 26 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. eI2-2987-983/2021, kuris Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2022 m. gruodžio 21 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-826-552/2022 buvo paliktas galioti, nes minėtoje byloje buvo sprendžiamas kitos lošimų bendrovės nuotolinio lošimo organizavimo reglamento normų taikymas, o kiekvienos bendrovės reglamentas yra individualus.

11. Vertindamas pareiškėjo argumentus, kad Tarnyba, konstatuodama pažeidimą, painioja epizodus, dėl ko tampa neaišku, už kokį pažeidimą, kuriame epizode Tarnyba taiko poveikio priemones, teismas pažymėjo, jog Įsakymo 2.1 papunktyje aiškiai ir nedviprasmiškai konstatuota, kad 2021 m. balandžio 29 d. Bendrovė, galimai suklydusi iš esmės, priėmė sprendimą apriboti Lošėjo statymus, tuo pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį (lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą). Įsakyme yra išsamiai aptartos neplaninių patikrinimų metu nustatytos aplinkybės, pateiktas jų teisinis vertinimas. Tarnyba įvertino tiek pareiškėjo, tiek Lošėjo pozicijas, jų išsakytus argumentus ir atliko jų vertinimą nurodytų aplinkybių kontekste. Pareiškėjo abstraktaus pobūdžio teiginiai dėl Tarnybos

tariamai painiojamų epizodų, negali būti pagrindas pripažinti, kad Tarnyba netinkamai vykdė funkcijas. Bylos duomenys rodo, kad Tarnyba nagrinėjamu atveju veikė savo kompetencijos ribose, tinkamai reagavo, išnagrinėjo ir įvertino Lošėjo 2021 m. gegužės 13 d. pranešime nurodytą informaciją ir jos pagrindu priėmė Įsakymą.

12. Teismas, pasisakydamas dėl pareiškėjo argumentų, jog Tarnyba nepateikė jokios analizės, koks yra dviejų nuostatų (ALĮ 20⁵ str. 2 d. ir ALĮ 20⁵ str. 4 d.) santykis, kokiais atvejais taikoma viena, o kokiais kita nuostata, pažymėjo, jog Tarnyba neprivalo aiškinti teisės aktų nuostatų ir / ar pateikti teisės aktų normų analizės. Tarnybai pagal jai suteiktas kompetencijos ribas nėra priskirta aiškinti teisės aktų nuostatas. Teismas nurodė, kad iš byloje esančių duomenų matyti, jog Lošėjas, remdamasis ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalimi, Nuotolinio lošimo sutartimi ir Reglamento 11 punktu, turėjo teisėtą bei pagrįstą lūkestį, jog Bendrovė įvykdys savo įsipareigojimą išmokėti nuotolinio lošimo laimėjimą į jo pasirinktą Skrill mokėjimo sąskaitą, nepriklausomai nuo to, ar minėta Lošėjui priklausanti mokėjimo sąskaita yra susietina su Lošėjo atliktais statymais ir gautais laimėjimais, t. y. būtent ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis įpareigoja lošimo sąskaitoje esančias pinigines lėšas pervesti į tą mokėjimo sąskaitą, į kurią lošėjas prašo pervesti. Atitinkamai prieš tai nurodytos aplinkybės patvirtina, jog Lošėjas išreiškė savo valią pervesti gautus laimėjimus į Skrill mokėjimo sąskaitą, todėl Bendrovė nepagrįstai atsisakė vykdyti savo įsipareigojimus Lošėjui.

13. Įvertinęs byloje nustatytas aplinkybes ir teisės aktus, reglamentuojančius ginčo klausimą, teismas darė išvadą, kad Tarnyba tinkamai aiškino ir taikė teisės normas, vertino faktines bylos aplinkybes, tinkamai vykdė teisės aktais jai priskirtas funkcijas ir veikė taip, kaip turėjo veikti viešojo administravimo subjektas, bei priėmė teisėtą ir pagrįstą Įsakymą, todėl naikinti Įsakymo nėra teisinio ir faktinio pagrindo.

III.

14. Pareiškėjas UAB „Baltic Bet“ apeliaciniame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2023 m. kovo 9 d. sprendimą ir patenkinti pareiškėjo skundą – panaikinti Įsakymą. Pareiškėjas taip pat prašo priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

15. Pareiškėjas apeliacinį skundą grindžia šiais argumentais:

15.1. Pirmosios instancijos teismas neįvertino, kad Tarnyba Įsakymu baudą pareiškėjui skyrė, nenustačiusi pagrindo taikyti poveikio priemonę, t. y. nenustačiusi, kad egzistavo sąlygos, leidžiančios anuliuoti lažybas dėl suklydimo iš esmės. Bendrovė apribojo Lošėjo statymus lažybose, vadovaudamasi Reglamento priedo Nr. 1 9 ir 50.2 punktais. Iš Įsakymo akivaizdu, kad Tarnyba pažeidimu laikė tai, jog Bendrovė netaikė Reglamento priedo Nr. 1 56 punkto. Tam, kad būtų galima konstatuoti, jog Bendrovė pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį, netaikydama Reglamento priedo Nr. 1 56 punkto, Tarnyba turėjo konstatuoti dvi sąlygas: 1) jog buvo suklysta iš esmės, 2) kad klaida buvo nustatyta po lažybų įvykio pradžios. Tarnyba nekonstatavo nė vienos iš nurodytų sąlygų egzistavimo. Teismas šios aplinkybės visiškai nevertino ir vien dėl šios priežasties sprendimas yra naikintinas.

15.2. Pirmosios instancijos teismas visiškai nevertino aplinkybės, jog Bendrovė, apribodama Lošėjo statomas sumas, vadovavosi Reglamentu, kuris yra patvirtintas Tarnybos direktoriaus įsakymu. Joks teisės aktas, įskaitant ir ALĮ, detalai nereglamentuoja, kaip turi būti organizuojamos lažybos. Vienintelis tai reglamentuojantis dokumentas – lošimų bendrovių lošimų reglamentai, kurie yra tvirtinami Tarnybos direktoriaus įsakymu. Nei vienas iš įsakymų, kuriais buvo patvirtintos skirtingos Reglamento priedo Nr. 1 redakcijos, niekada nebuvo panaikintas. Tai Bendrovei pagrįstai leido manyti, kad Reglamento priede Nr. 1 įtvirtintos nuostatos yra teisėtos, be kita ko, ir pakankamos, kad galėtų būti taikomos. Nors savo faktinėmis aplinkybėmis iš esmės skirtingoje byloje, tačiau teismas jau yra pasisakęs dėl Tarnybos sprendimų reikšmės lošimų organizatorių teisėtiems lūkesčiams (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. birželio 16 d. nutartį administracinio nusižengimo byloje Nr. 2AT-35-788/2017). Bendrovė pagrįstai tikėjosi, kad Reglamento priedo Nr. 1 9 ir 50.2 punktuose įtvirtintos nuostatos yra teisėtos, be to, aiškios, tikslios, išsamios ir gali būti taikomos, nesibaiminant, kad jų taikymas gali būti laikomas prieštaraujančiu ALĮ ar kitiems teisės aktams. Bendrovė negali būti baudžiama už tai, kad laikėsi taisyklių, kurias

patvirtino viešojo administravimo subjektas.

15.3. Pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė teismų praktiką ir nustatė pernelyg didelę įrodinėjimo našta – pareigą surinkti ir pateikti tiesioginius įrodymus, kai tokie įrodymai negali egzistuoti. Pirmosios instancijos teismas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gruodžio 4 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-996-525/2019 vadovavosi pasirinktinai. Nurodytoje Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartyje, be kita ko, buvo išaiškinta ir tai, kad: „<...> lošimų organizatoriaus teisė riboti asmens (lošėjo) dalyvavimą nuotoliniuose lošimuose neturėtų būti siejama išimtinai tik su asmens (lošėjo) padarytu teisės normų pažeidimu ar jo nesąžiningais veiksmais.“ Šią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pateikto išaiškinimo dalį pirmosios instancijos teismas ignoravo ir ypatingai sureikšmino reikalavimą, kad neva privalo egzistuoti objektyvios priežastys, pagrįstos objektyviomis aplinkybėmis, tam, kad būtų galima taikyti statymo sumų ribojimus. Nagrinėjamu atveju trečiasis asmuo (Lošėjas) atliko statymus tokiose lažybose, kuriose buvo nustatyti klaidingi koeficientai. Bendrovė sprendimą riboti statomų sumų dydžius priėmė vadovaudamasi ne vieninteliu kliento atliktu statymu (jų buvo 10). Toks elgesys yra būdingas lošėjams, bandantiems maksimaliai padidinti pelną iš koeficientuose esančios klaidos. Statymai atlikti vienas po kito, su nedidelėmis pertraukomis. Tai rodo akivaizdžią tendenciją, o ne atsitiktinumą. Pirmosios instancijos teismas visiškai neanalizavo šių aplinkybių. Atsitiktiniai statymai lažybose su klaidingai nustatytais koeficientais yra galimi, tačiau Bendrovė negali toleruoti tokių lošėjų, kurie specialiai ieško klaidų ir siekia jomis pasinaudoti. Pirmosios instancijos teismas sprendimu iš esmės skatina lošėjus ieškoti lošimų bendrovių paliekamų klaidų ir jomis naudotis, vietoje to, kad tokį elgesį siektų užkardyti.

15.4. Pirmosios instancijos teismas visiškai nepagrįstai nusprendė, jog Bendrovė pažeidė ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalį, atsisakydama pervesti pinigus į kliento pasirinktą mokėjimo sąskaitą. Bendrovės klientas pinigines lėšas, skirtas atlikti statymus, pervedė iš SEB banko sąskaitos, todėl Bendrovė atsisakė kliento pinigines lėšas iš jo lošimų sąskaitos pervesti į kliento Skrill mokėjimo sąskaitą. Tokį savo sprendimą Bendrovė grindė ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalimi, kurioje nustatyta, kad nuotoliniuose lošimuose laimėjimai pervedami į tą pačią sąskaitą, iš kurios lošėjas atliko statymą dalyvaujantis nuotoliniame lošime, kuriame laimėjo. Tarnyba nusprendė, kad Bendrovė neva privalėjo vadovautis ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad nuotolinių lošimų organizatorius nuotolinių lošimų laimėjimus perveda į nuotolinių lošimų organizatoriaus tvarkomą lošėjo lošimų sąskaitą arba lošėjo pageidavimu – į lošėjo nurodytą jam priklausančią mokėjimo sąskaitą. Nei Tarnyba, nei pirmosios instancijos teismas nesiaiškino ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies ir 20⁵ straipsnio 4 dalies normų santykio. Tarnyba nenurodė, kodėl Bendrovė turėjo taikyti ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalį, o ne 20⁵ straipsnio 4 dalį.

15.5. „Closed loop“ principas taikomas atliekant laimėjimų išmokėjimus, siekiant užkardyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes. Būtent šis principas yra įtvirtintas ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje. Siekiant užkardyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimą vienas iš svarbiausių aspektų – piniginių lėšų kilmės atsekamumas. Jei būtų leidžiama statymus atlikti iš vienos mokėjimo sąskaitos, o laimėjimus pervesti į kitą mokėjimo sąskaitą, toks atsekamumas būtų apsunkintas – būtų kur kas sudėtingiau nustatyti tiek lėšų kilmę, tiek galutinius naudos gavėjus. Bendrovės argumentus apie „closed loop“ principą Tarnyba, o taip pat ir pirmosios instancijos teismas, apskritai ignoravo, niekaip nepaneigė, kad toks principas negali būti taikomas, taip pat nepaneigė, kad jis yra įtvirtintas ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalyje.

16. Atsakovas Tarnyba atsiliepime į apeliacinį skundą prašo jį atmesti ir Vilniaus apygardos administracinio teismo 2023 m. kovo 9 d. sprendimą palikti nepakeistą, taip pat prašo atmesti prašymą pareiškėjui iš Tarnybos priteisti bylinėjimosi išlaidas.

17. Atsakovas atsiliepime į apeliacinį skundą iš esmės palaiko atsiliepime į skundą išdėstytus argumentus, sutinka su pirmosios instancijos teismo motyvais, papildomai akcentuoja, kad:

17.1. Tarnyba neteigia, kad Bendrovė privalėjo taikyti Reglamento priedo Nr. 1 56 punktą, tačiau, sprendžiant iš faktinių bylos aplinkybių ir pačios Bendrovės teiginių, jog Bendrovė, interneto svetainėje skelbdama lažybų koeficientus, padarė klaidų, o Lošėjas šiais klaidingais koeficientais pasinaudojo ir pagal klaidingus koeficientus atliko statymus, turėjo galimybę anuliuoti statymus pagal

klaidingus koeficientus, tačiau, to nepadarė. Taigi, vietoje to, jog anuliuoti statymus, kaip numatyta Reglamento priedo Nr. 1 56 punkte, ji apribojo Lošėjo statymus tik pačiai Bendrovei žinomais, Bendrovės Reglamente neaprašytais, kriterijais, kuriuos Bendrovė Reglamente tik formaliai įvardija Bendrovės ekonominio nenaudingumo kriterijais, tačiau jų Reglamente nedetalizuoja.

17.2. Bendrovės Reglamento priedo Nr. 1 9 punktas nurodo, kad „Bendrovė gali atsisakyti priimti statymą ar kitaip apriboti lošėjo dalyvavimą lažybose, jei tai prieštarauja šitam Reglamentui ar yra ekonomiškai nenaudinga Bendrovei“, tačiau Bendrovės Reglamentas negali būti aiškinamas vien pažodžiui – jis aiškintinas sistemiškai kartu su įstatymais, kitais teisės aktais, vertinant bendrą azartinių lošimų teisinio reguliavimo kontekstą. Bendrovės Reglamente nėra nustatyti ekonominio nenaudingumo kriterijai, su kuriais būtų susipažinęs lošėjas, darydamas lažybų statymus, todėl lošėjo statymų ribojimas, nesant Reglamente aprašytiems (konkrečiai nustatytiems ekonominio nenaudingumo kriterijams), taikant statymų ribojus lošėjui individualiai, tik pačiai Bendrovei žinant priežastis, yra negalimas ir pažeidžia lošėjo teisėtus interesus.

17.3. Bendrovė apeliaciniame skunde teigia, kad Bendrovė sprendimą riboti statomų sumų dydžius priėmė, vadovaudamasi ne vieninteliu kliento atliktu statymu (jų buvo 10), kliento elgesys yra būdingas lošėjams, bandantiems maksimaliai padidinti pelną iš koeficientuose esančios klaidos, tačiau, Tarnybos vertinimu, šis Bendrovės argumentas nesudaro pagrindo išvadai dėl Lošėjo neteisėtų veiksmų. Būtent lošimų bendrovė teikia lažybų pasiūlą, o lošėjas turi galimybę ir teisę ta bendrovės lažybų pasiūlą pasinaudoti. Jei bendrovė nustato, kad lažybų pasiūla yra klaidinga, turi teisę tokius statymus anuliuoti. Nagrinėjamu atveju Bendrovė to nepadarė ir be jokio pagrindo apribojo Lošėjo statymus. Lošimas yra žaidimas, paremtas rizika, lošimas yra pramoga ir negali tapti pragyvenimo šaltiniu, tačiau dėl lažybų statymų ne visuomet privalo turėti finansinės naudos tik bendrovė, išlošti gali ir lošėjas, priešingu atveju, lošimas prarastų prasmę ir finansiškai būtų naudingas tik lošimų bendrovei.

17.4. ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis įpareigoja lošimo sąskaitoje esančias pinigines lėšas pervesti į tą mokėjimo sąskaitą, į kurią lošėjas prašo pervesti. Jei Lošėjas prašyme pervesti pinigines lėšas nebūtų konkrečiai nurodęs, į kurią konkrečiai mokėjimo sąskaitą pageidauja gauti pinigus, Bendrovė galėtų vadovautis ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalimi. Nagrinėjamu atveju Lošėjas prašyme konkrečiai nurodė, kad pageidauja gauti pinigines lėšas į Skrill mokėjimo sąskaitą, todėl Bendrovė turėjo vadovautis ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalimi, tačiau to nepadarė, taip pažeisdama šią nuostatą.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

18. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021 m. lapkričio 4 d. įsakymo Nr. DIE-732 „Dėl atlikto UAB „Baltic Bet“ neplaninio patikrinimo pagal 2021 m. gegužės 25 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-13“ teisėtumo ir pagrįstumo.

19. Tarnyba ginčijamu Įsakymu pareiškėjui UAB „Baltic Bet“ skyrė 11 205 Eur baudą, konstatavusi, kad Bendrovė 2021 m. balandžio 29 d., galimai suklydusi iš esmės, priėmusi sprendimą apriboti Lošėjo statymus, pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį (lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą) bei 2021 m. balandžio 29 d., 2021 m. balandžio 30 d., 2021 m. gegužės 19 d., 2021 m. gegužės 20 d., nepervesdama laimėjimo į Lošėjo pasirinktą Skrill sąskaitą, pažeidė ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies nuostatą.

20. Pirmosios instancijos teismas, išnagrinėjęs pareiškėjo skundo argumentus ir atsakovo atsikirtimus į skundą, įvertinęs byloje surinktus įrodymus, priėjo išvados, kad Tarnyba priėmė teisėtą ir pagrįstą Įsakymą, todėl atmetė pareiškėjo skundą. Teismas sutiko su atsakovo pozicija, kad Bendrovės pritaikytos priemonės, Bendrovei suklydus iš esmės ir papildomai pritaikius statymų apribojimą Lošėjui, buvo neproporcingos; pareiškėjo priimtas sprendimas dėl statymo sumos

ribojimo yra pagrįstas tik prielaidomis, o ne objektyviais duomenimis. Teismas pažymėjo, kad būtent ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis įpareigoja lošimo sąskaitoje esančias pinigines lėšas pervesti į tą mokėjimo sąskaitą, į kurią lošėjas prašo pervesti. Lošėjas išreiškė savo valią pervesti gautus laimėjimus į Skrill mokėjimo sąskaitą, todėl Bendrovė nepagrįstai atsisakė vykdyti savo įsipareigojimus Lošėjui.

21. Pareiškėjas apeliaciniame skunde prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir patenkinti pareiškėjo skundą – panaikinti Įsakymą. Pareiškėjas apeliaciniame skunde teigia, kad pirmosios instancijos teismas netinkamai aiškino teisės aktus, tarp jų ir Reglamentą, pareiškėjui nustatė pernelyg didelę įrodinėjimo naštą, nevertino aplinkybės, kad Bendrovė, apribodama Lošėjo statomas sumas, vadovavosi Reglamentu, kuris yra patvirtintas Tarnybos direktoriaus įsakymu, nevertino pareiškėjo argumentų dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių prevencijos atliekant laimėjimų išmokėjimus.

22. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 140 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. To paties straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teismas peržengia apeliacinio skundo ribas, kai to reikalauja viešasis interesas arba kai neperžengus apeliacinio skundo ribų būtų reikšmingai pažeistos valstybės, savivaldybės ir asmenų teisės bei įstatymų saugomi interesai. Teismas taip pat patikrina, ar nėra šio įstatymo 146 straipsnio 2 dalyje nurodytų sprendimo negaliojimo pagrindų.

23. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Europos Žmogaus Teisių Teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje ne kartą akcentuota, jog teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą, o, atmesdamas apeliacinį skundą, apeliacinės instancijos teismas gali tiesiog pritarti žemesnės instancijos teismo priimto sprendimo motyvams (žr., pvz., Europos Žmogaus Teisių Teismo 1994 m. balandžio 19 d. sprendimą byloje *Van de Hurk prieš Nyderlandus* (pareiškimo Nr. 16034/90), 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimą byloje *Helle prieš Suomiją* (pareiškimo Nr. 20772/92); Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. lapkričio 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-3555/2011; 2016 m. liepos 1 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-3707-575/2016; ir kt.).

24. Teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas, tikrindamas pareiškėjo skunde išdėstytą teiginių teisingumą, pakankamai detaliai išanalizavo bylos proceso šalių argumentus, išsamiai išnagrinėjo ir įvertino byloje reikšmingas faktines aplinkybes. Teisėjų kolegija iš esmės sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis ir motyvais.

25. Pareiškėjas apeliaciniame skunde laikosi pozicijos, kad pagal Reglamento priedo Nr. 1 9 ir 50.2 punktus jis galėjo apriboti Lošėjo statymo sumos dydį, kadangi Lošėjo dalyvavimas lažybose Bendrovei buvo ekonomiškai nenaudingas – Lošėjas 10 kartų atliko statymus tokiose lažybose, kuriose buvo nustatyti klaidingi koeficientai, toks elgesys būdingas lošėjams, bandantiems maksimaliai padidinti pelną iš koeficientuose esančios klaidos. Reglamentą tvirtino Tarnyba, todėl pareiškėjas pagrįstai tikėjosi, kad Reglamento priedo Nr. 1 9 ir 50.2 punktuose įtvirtintos nuostatos yra teisėtos, aiškios, tikslios, išsamios ir gali būti taikomos.

26. ALĮ 18 straipsnio 1 dalis nustato, kad lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą. Reglamento priedo Nr. 1 9 punktą nustato, kad Bendrovė gali atsisakyti priimti statymą ar kitaip apriboti lošėjo dalyvavimą lažybose, jei tai prieštarauja šitam Reglamentui ar yra ekonomiškai nenaudinga Bendrovei. Reglamento priedo Nr. 1 50.2 punktą nustato, kad šiame Reglamente ar galiojančiuose norminiuose aktuose nustatytais atvejais arba esant kitoms svarbioms aplinkybėms, galinčiomis įtakoti lošėjo arba lažybų organizatoriaus teisėtus interesus, apriboti statymo sumos dydį lažybų įvykiams ar lažybų įvykių baigčių kombinacijoms.

27. Pažymėtina, kad Reglamento priedas Nr. 1 nenustato kriterijų, kada lošėjo elgesys laikytinas ekonomiškai nenaudingas Bendrovei. Sutiktina su pirmosios instancijos teismo vertinimu, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjo priimtas sprendimas dėl statymo sumos ribojimo yra pagrįstas tik prielaidomis, o ne objektyviais duomenimis. Pareiškėjas, akcentuodamas Lošėjo elgesį 2021 m. balandžio 29 d. lažybose, neįrodė, kad Lošėjas ieškojo lažybų organizatoriaus (pareiškėjo) klaidų ir

buvo nesąžiningas dalyvaudamas lažybose. Pritartina atsakovo ir pirmosios instancijos teismo vertinimui, kad statymų atlikimas už įvykius, dėl kurių koeficiento lošimų organizatorius galimai suklysta lažybų pasiūloje, savaime nėra laikytinas ekonomiškai nenaudinga veikla ir tai patvirtinta Reglamento priedo Nr. 1 56 punktas, kuris apibrėžia taisyklę, kaip Bendrovė privalo elgtis konkrečioje situacijoje – „Jeigu lažybų organizatorius, sudarydamas lažybas su lošėju, suklydo iš esmės (akivaizdžiai klaidingas lažybų koeficientas, praleistas kablelis, pranašume teigiamas ženklas sukeistas su neigiamu, papildoma lažybų įvykio pasiūla neatitinka pagrindinių to paties įvykio baigčių pasiūlos (nugalėtojas, suminis, pranašumas ir pan.), baigties koeficientas iš esmės skiriasi nuo tos pačios baigties koeficientų kitų lažybų bendrovių pasiūloje, įskaitant tuos, kuriuos siūlo statymo priėmimo metu) ir šią klaidą lažybų organizatorius nustatė po lažybų įvykio pradžios, tai lažybų organizatorius, vadovaudamasis raštišku vadovo sprendimu, anuliuoja lažybas ir sustabdo laimėjimų išmokėjimą <...>“.

28. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad faktinėmis aplinkybėmis panašioje administracinėje byloje, kurioje ginčas buvo kilęs dėl Priežiūros tarnybos 2021 m. spalio 28 d. įsakymo „Dėl atlikto UAB „Baltic Bet“ neplaninio patikrinimo pagal 2021 m. birželio 22 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-17“, kuriuo pareiškėjui UAB „Baltic Bet“ skirta bauda už tai, kad Bendrovė 2020 m. rugsėjo 24 d. galimai suklydusi iš esmės (Reglamento priedo Nr. 1 56 punktas) priėmė sprendimą apriboti trečiojo suinteresuoto asmens M. B. statymus, vadovaudamasi Reglamento priedo Nr. 1 9 ir 50.2 punktais, netinkamai pritaikė Reglamentą ir tuo pažeidė ALĮ 18 straipsnio 1 dalį (lošimai organizuojami pagal lošimo reglamentą), Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija sutiko su atsakovo argumentu, kad „statymų atlikimas už įvykius, dėl kurių koeficiento lošimų organizatorius galimai suklysta lažybų pasiūloje, savaime nėra laikytinas ekonomiškai nenaudinga veikla, ypač įvertinus tai, jog Reglamentas (Taisyklės) aiškiai nenustato kriterijų, kada lošėjo elgesys laikytinas ekonomiškai nenaudingu Bendrovei, o Taisyklių 56 punktas apibrėžia taisyklę, kaip Bendrovė privalo elgtis konkrečioje situacijoje“ (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. birželio 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-830-821/2023). Nagrinėjamu atveju teisėjų kolegija nenustatė pagrindų nukrypti nuo minėtos Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos (Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 33 str. 4 d.).

29. Pareiškėjas taip pat kvestionuoja pirmosios instancijos teismo atliktą įrodymų vertinimą dėl Įsakyme konstatuoto ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalies pažeidimo ir pateikia savo vertinimą, jog jis privalėjo vadovautis ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalimi ir laimėjimą pervesti į tą pačią sąskaitą, iš kurios Lošėjas atliko statymą, dalyvaudamas nuotoliniame lošime, kuriame laimėjo (t. y. į SEB banko mokėjimo sąskaitą).

30. ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad nuotolinių lošimų organizatorius nuotolinių lošimų laimėjimus perveda į nuotolinių lošimų organizatoriaus tvarkomą lošėjo lošimų sąskaitą arba lošėjo pageidavimu – į lošėjo nurodytą jam priklausančią mokėjimo sąskaitą. Lošėjo pageidavimu nuotolinių lošimų organizatorius laimėjimą lošėjui išmoka grynaisiais pinigais nuotolinių lošimų organizatoriaus lošimo namuose (kazino), automatų, bingo salone, totalizatoriaus ar lažybų punkte. Pagal to paties straipsnio 4 dalį, nuotoliniuose lošimuose laimėjimai pervedami į tą pačią sąskaitą, iš kurios lošėjas atliko statymą dalyvaudamas nuotoliniame lošime, kuriame laimėjo.

31. Nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl UAB „Baltic Bet“ patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, kad pagal Reglamento 11 punktą, lošėjas turi teisę bet kuriuo metu išsimokėti lošėjo lošimų sąskaitoje esančius pinigus Bendrovės interneto tinklapyje numatytais būdais negrynaisiais pinigais į lošėjo mokėjimo sąskaitą. Lošėjas, norėdamas išsimokėti negrynuosius pinigus, lošėjo paskyroje turi pasirinkti norimą išmokėti pinigų sumą, išmokėjimo būdą (lošėjo mokėjimo sąskaitą, į kurią turi būti atliktas išmokėjimas) ir patvirtinti išmokėjimą. Nuotolinio lošimo sutarties tarp Bendrovės ir Lošėjo 1 punkte nustatyta, kad šia sutartimi Bendrovė įsipareigoja Lošėjui

teikti nuotolinio lošimo paslaugas ir išmokėti nuotolinio lošimo laimėjimą nuotolinio lošimo organizavimo reglamente nustatyta tvarka, o Lošėjas – dalyvaudamas nuotoliniame lošime laikytis teisės aktuose ir Bendrovės nuotolinio lošimo organizavimo reglamente nustatytos nuotolinių lošimų organizavimo tvarkos ir taisyklių. Nuotolinio lošimo sutartyje yra įrašytos abi Lošėjui priklausančios mokėjimo sąskaitos, esančios tiek SEB banke, tiek Skrill mokėjimo sąskaitoje, kurią jis naudojo nuo 2021 m. vasario 6 d. Lošėjas išreiškė valią pervesti gautus laimėjimus į Skrill mokėjimo sąskaitą.

32. Teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas pagrįstai sprendė, kad Lošėjas, remdamasis ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalimi, Nuotolinio lošimo sutartimi ir Reglamento 11 punktu, turėjo teisėtą bei pagrįstą lūkestį, jog Bendrovė įvykdys savo įsipareigojimą išmokėti nuotolinių lošimų laimėjimus į jo pasirinktą Skrill mokėjimo sąskaitą, nepriklausomai nuo to, ar minėta Lošėjui priklausanti mokėjimo sąskaita yra susietina su Lošėjo atliktais statymais ir gautais laimėjimais, t. y. būtent ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis įpareigoja lošimo sąskaitoje esančias pinigines lėšas pervesti į tą mokėjimo sąskaitą, į kurią lošėjas prašo pervesti. Tai reiškia, kad Lošėjui konkrečiai nurodžius, į kokią mokėjimo sąskaitą jis pageidauja gauti nuotolinių lošimų laimėjimus, ALĮ 20⁵ straipsnio 2 dalis turi prioritetą prieš ALĮ 20⁵ straipsnio 4 dalį.

33. Pažymėtina, kad ABTĮ 56 straipsnio 7 dalyje suformuluotos įrodymų vertinimo taisyklės, kurių esmė yra ta, kad bylos įrodymus teismas vertina pagal savo vidinį įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais. Taigi nė vienos proceso šalies pateikta įrodymų interpretacija teismui nėra privaloma (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁸²²-2564/2012, 2018 m. balandžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3730-261/2018; ir kt.).

34. Teisėjų kolegijos nuomone, pirmosios instancijos teismas, tikrindamas atsakovo priimto Įsakymo pagrįstumą ir teisėtumą, atliko pakankamai išsamų byloje esančių įrodymų vertinimą esminiais aspektais, atsakė į pagrindinius bylos faktinius ir teisinius aspektus, todėl priėmė sprendimą, atitinkantį ABTĮ 86 ir 87 straipsnių reikalavimus. Aplinkybė, kad pirmosios instancijos teismas kitaip vertino bylos duomenis, nepritarė (nesutiko) su tam tikrais pareiškėjo teiginiais ir argumentais, nesudaro pagrindo konstatuoti, jog pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė įrodymų vertinimą reglamentuojančias proceso normas ir padarė bylos faktais ir galiojančios teisės normomis nepagrįstas išvadas.

35. Apibendrindama išdėstytus argumentus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai taikė teisės aktus, reguliuojančius ginčo santykius, priėmė teisėtą bei pagrįstą sprendimą, kurį naikinti ar keisti apeliaciniame skunde nurodytais ar kitais argumentais nėra jokio pagrindo, todėl pareiškėjo apeliacinis skundas atmetamas, o pirmosios instancijos teismo sprendimas paliekamas nepakeistas.

36. Atmetus pareiškėjo apeliacinį skundą, pareiškėjas neįgijo teisės į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą (ABTĮ 40 str. 1 d.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 148 straipsnio 1 dalimi, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Baltic Bet“ apeliacinį skundą atmesti.
Vilniaus apygardos administracinio teismo 2023 m. kovo 9 d. sprendimą palikti nepakeistą.
Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Audrius Bakaveckas

Ričardas Piličiauskas

